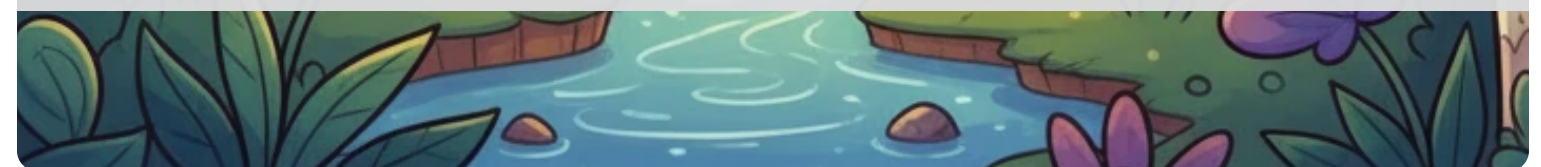

Xiva Xonligining Sirli Bog'i

Murod Jafarov

Yosh Alisher Xiva xonligining qadimiy devorlari orasida yashardi. U har kuni xonlikning shovqinli bozorlari va tor ko'chalarida o'ynab, yangi sarguzashtlar izlardi.

Bir kuni Alisher xonlikning chetida joylashgan, hech kim kirmaydigan sirli bog' haqida eshitdi. Uning qiziquvchanligi uni bu bog'ga eltadi.

Bog'ning darvozasi zanglagan va qulflangan edi, lekin Alisher uni ochishning yo'lini topdi. U ichkariga kiringach, hayratdan qotib qoldi. Bu yer ajoyib o'simliklar va rang-barang gullarga to'la edi.

Bog'da Alisher g'alati bir qushni uchratdi. Bu qush gapira olardi! Qush unga bog'ning sirini ochib berdi: bu bog' xonlikning yuragi, uning gullari xalqning baxti edi.

Ammo bog' so'lib borardi, chunki xonlikdagi odamlar bir-biriga mehribonlik qilishni unutgan edi. Alisher qush bilan birga bog'ni qayta tiklashga qaror qildi.

Ular birgalikda xonlik bo'ylab sayohat qilib, odamlarga mehr-oqibat va hamjihatlikni o'rgatishdi. Ular har bir uydan bir tomchi mehr olib, bog'dagi gullarni sug'orishdi.

Alisher va qushning sa'y-harakatlari zoye ketmadi. Xalqning qalbi yumshab, ular yana bir-biriga yordam bera boshladilar. Bog' gullari qayta ochildi va xonlik yana gullab-yashnadi.

Xonlikning sultoni Alisherning jasoratini eshitib, uni saroyga taklif qildi. Sulton Alisherga bog'ni doimo parvarish qilish va xalqni birlashtirish vazifasini topshirdi.

Alisher xonlikning bog'boni bo'ldi. U har kuni bog'da yurib, gullarni parvarish qilar va xalq bilan muloqotda bo'lardi. Uning sa'y-harakatlari bilan Xiva xonligi yana tinch va farovon hayot kechirdi.

Alisherning hikoyasi avloddan-avlodga o'tib, Xiva xonligining faxriga aylandi. Uning jasorati va mehribonligi har doim yodda saqlanib, xalqni birlikka chorladi.